

[Ministeren for offentlige arbejder.]

folketinget i forbindelse med det, der nu skal foregå omkring Øresundsaftalerne.

Må jeg med det samme bekræfte, at den svenske regering fik jo godkendelse af den svenske rigsdag i december 1973 til at ratificere Øresundsaftalerne, men da Danmarks regering trak forslagene tilbage fra det danske folketing, er ratificeringen jo ikke særlig ønskværdig eller nødvendig for den svenske regering, da der ikke er nogen at ratificere aftalerne over for, og efter trafikminister Bengt Norlings klare udtalelse er forslagene dermed bortfaldet for Sveriges vedkommende.

Jeg skal derefter vende mig til de forskellige spørgsmål, der har været rejst. Hr. Kampmann og hr. Glensgård omtalte begge usikkerheden i hovedstadsområdet, og jeg skal da erkende, at der kommer en usikkerhed nu. Men på den anden side vil jeg da også sige, at hvis det hele blev taget af bordet og man ganske simpelt sagde: der skal ikke genforhandles noget eller gøres noget som helst, hverken med lufthavnen, med broer eller tunneler, hvis alt det faldt væk på én gang, så ville der jo alligevel ikke være skabt nogen sikkerhed i hovedstadsområdet, for hele Sjælland og for den sags skyld også videre ud, for ingen tror vel at kunne garantere for altid, at der aldrig kommer nogen fast forbindelse mellem Sverige og Danmark.

Jeg skal gerne over for hr. Enggaard bekræfte, at vi ingen forhandlinger havde med venstre, inden den svenske statsminister og trafikminister var blevet underrettet. Vi syntes, det var rimeligt på baggrund af den afstemning, der fandt sted i forbindelse med finansloven, at vi først underrettede, skal vi sige de partnere, vi havde i selve aftalen, inden vi gik videre. Det tror jeg i og for sig også er normal kutyme.

Der er blevet spurgt af flere: hvad med de 2 år i Kastrup? Hvordan skal overlevelsplanerne være? Det er klart, at vi også i denne periode skal reparere banerne, vedligeholde banerne. Det er ganske simpelt et sikkerhedsspørgsmål. Det er et spørgsmål om at sørge for de nødvendige servicefunktioner i forbindelse med den udbygning, der finder sted, den stigende brug af Kastrup, der finder sted, catering og andet af den slags. Men jeg mener ikke, at vi i den perio-

de, der går med undersøgelserne, skal foretage voldsomme investeringer, foretage anlæg af parallelle planer og en hel række andre investeringer, der endda strækker sig ud over de to år. Vi skal, indtil den endelige afgørelse er truffet, begrænse investeringerne, ganske simpelt også af økonomiske grunde. Men det er klart, at det, der er nødvendigt af hensyn til sikkerhed og service, det må vi gå ind for.

Til hr. Enggaard vil jeg gerne sige med hensyn til den miljømæssige ligestilling, at det er et spørgsmål om at undersøge både muligheden for Saltholm og muligheden for en udbygning af Kastrup i forhold til støjproblemet, i forhold til økonomisk-erhvervmæssig udvikling i dette område, og begge muligheder skal undersøges åbent og klart. Det er f. eks. også et spørgsmål om, hvad det vil koste at ekspropriere på Amager i forbindelse med en mulig udbygning af Kastrup lufthavn, hvad det vil betyde i kroner og øre. Hvilke muligheder ligger der for videresalg med støjklausuler og en hel række andre ting? Det er disse ting, som ikke har været inde i billedet, som også må ind i billedet. Vil det sammenlagt være en ulempe eller indebære en fordel i forhold til en lufthavn på Saltholm? Det er alle disse ting, som jeg mener er nødvendige at få slået fast.

Hr. Glensgård sagde ligesom lidt bebrejdende, at jeg havde sagt, at vi den 8. juni 1973 havde ment at være i god tro, når vi sagde, der var et flertal for et anlæg af lufthavnen på Saltholm. Det mener jeg også vi var, men vi har også opdaget, at der har været energikrise, og der er fremsat ønske om en nyvurdering. Der er endda også kommet nye partier i folketinget. Det har vi taget konsekvensen af ved at lægge sagen op i denne redegørelse til en fornyet undersøgelse. Det synes jeg i og for sig mere end noget andet er at vise respekt for folketingets flertal at gøre det på den måde.

Det er rigtigt, jeg har sagt, også i dette forår, at det hastede. Det mener jeg også det gør, men på baggrund af, at dette er det største samlede trafikprojekt, vi har haft i dette land, så er to år jo ikke nogen lang tid til at undersøge disse ting.

Andre har rejst spørgsmålet, bl. a. hr. Bilgrav-Nielsen, om man ikke kunne have haft længere tid. Men det drejer sig jo ikke